

hys och den rödaktiga *Tachinus limbatus* Melsh. Kvällshävning på torrängarna resulterade i talrika *Leiodes*, ett par *Colenis impunctata* Lec., några *Colon* och en rhipiphorid som såg högst märklig ut. Slutligen kom vi i kontakt med en biotop som vi inte sett så mycket av förut, nämligen högar med mulnande gräs och annan kompost. De flesta av de funna arterna var som väntat kosmopoliter, t ex *Perigona nigriceps* Dej., *Carcinops 14-striata* Steph., *Ahasverus advena* Waltl och *Alphitophagus bifasciatus* Say. Av ptiliider sågs ett antal arter, representerande släkten såsom *Nephanes*, *Ptilium*, *Ptiliolium* och *Acrotichis*.

Fina skalbaggslokaler erbjuder coleopterologerna i Ottawa ej blott vid Mer Bleue utan på flera andra ställen i trakten. Den förnämsta av dessa är den stora Gatineau Park. Parken ligger på den sk kanadensiska skölden inom destaten Quebec. I den kuperade terrängen växer huvudsakligen ganska ursprungliga lövskogar, men man finner också t ex oligotrofa skogssjöar och torrängar. Mot söder stupar bergen brant och skapar förutsättningar för många värmerelikter, både bland växter och djur. Bland de mest min-

nesvärda fynden i denna natursköna trakt är två *Chlaenius*-arter. Den ena, *C. tomentosus* Say, som hör till gruppen med räfflad halssköld, fann vi en av de första dagarna i Ottawa då vi exkurerade tillsammans med Aleš Smetana. Arten är en av de få av Nordamerikas 52 *Chlaenius*-arter som lever på torrmarker. De två exemplar som vi tog var i rörelse på torr ängsmark i den sista kvällsolens vindstilla väder. Den andra *Chlaenius*-arten heter *emarginatus* Say och fångades i ett ex under ett besök i Gatineau Park tillsammans med Milton Campbell. Arten lever, i motsats till de flesta andra arter i släktet, i lövskogar utan anknytning till vatten. Den har mandiblerna kraftigt förlängda och har specialiserat sig på att äta snäckor.

Mycket mer skulle kunna berättas om Gatineau Park eller andra intressanta platser utanför Ottawa, men utrymmet tillåter inte det. Vi hade gärna redogjort för t ex skalbaggsfaunan i marksvampar, de blöta *Sphagnum*-tuvernans skalbaggar, den mycket intressanta faunan i bäverhus eller hur man tar *Agrilus aurichalceus* Redt. i Kanada.

Recension

Stubs, A. & Chandler, P. (ed), 1978. *A Dipterist's Handbook*. – The Amateur Entomologist. Vol. 15: 1–255. (Agent: L. Christie, 129 Franciscan Road, Tooting, London SW 17 8DZ). £6.

På senare tid tycks glädjande nog intresset ha ökat för att samla Diptera. Tyvärr är litteraturen i ämnet ganska splittrad. En utmärkt, relativt billig hjälpreda när det gäller morfologi, terminologi och systematisk översikt är "Manual of Nearctic Diptera" (rec. Ent. Tidskr. 103: 53). Ett verkligt användbart komplement utgör "A Dipterist's Handbook". Den ser kanske trist ut: tättryckta sidor och nästan inga bilder, men den är desto innehållsrikare.

Den innehåller ett omfattande avsnitt om montering och insamling, även behandlande ett stort antal falltyper. Det finns en illustrerad familjebestämningsstabell för larver. Huvudutrymmet

består av en gruppering av diptererna efter förekomst och levnadssätt. Här går man mycket detaljerat igenom vilka former, som förekommer i olika habitat eller på olika biotoper eller som lever i association med andra djur, växter eller mikroorganismer och ger råd om lämpligaste insamlingsmetodik. Ofta finns kompletta artlistor t ex över arter, som lever i död ved, i savande träd, i gödsel, i vatten, etc eller på/hos gaddsteklar, skalbaggar, bladlöss, svampar, högre växter, etc. Eftersom materialet i listorna är tydligt grupperat i familjer kan man lätt få besked om i vilka habitat arter av en viss familj bör sökas, liksom man får uppgift om vad man kan vänta sig på en viss lokal. I stort torde urvalet vara representativt även för Sverige utom kanske vad gäller fjällen och de nordliga barrskogarna.

Hugo Andersson